

Sygn. akt IV U 1269/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2014r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1269/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 października 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał A. S. poczynając od 1 września 2013r. ,tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emerytury, której wysokość obliczona została zgodnie z zasadami określonymi w art.26 w/w ustawy na kwotę 1.790,27 złotych. Jednocześnie z uwagi na to, że tak obliczona emerytura okazała się świadczeniem mniej korzystnym od emerytury ustalonej na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy poinformował A. S., że podejmuje wypłatę świadczenia przyznanego decyzją z 15 października 2004r. w kwocie brutto 1.900,09 złotych i zmienia numer świadczenia na (...).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona A. S. wnosząc o ponowne obliczenie wysokości emerytury, gdyż wysokość ustalona w zaskarżonej decyzji jest w jej ocenie nieprawidłowa i krzywdząca dla niej. Ubezpieczona podniosła, że będąc w siedzibie ZUS nie została poinformowana, że przysługuje jej przeliczenie świadczenia. Dopiero od innej osoby dowiedziała się o zmianie przepisów na niekorzyść emerytów. Ubezpieczona czuje się pokrzywdzona wydaną decyzją, gdyż jej emerytura nie wzrosła w przeciwieństwie do wysokości opłat i cen leków. Ponadto wskazała, że ustalenie kapitału początkowego jest na imię C., gdy ona nosi imię A., a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru

kapitału początkowego za 1994r. jest wyliczony na 167,84% , a powinien wynosić 97,90%, co pociąga za sobą dalsze złe wyliczenia (odwołanie k.2).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. S. urodzona (...) miała ustalone prawo do wcześniejszej emerytury od (...) ,tj. od ukończenia 55-roku życia. Powyższe świadczenie organ rentowy wypłacał ubezpieczonej za numerem (...).

W dniu (...)ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny ,tj. ukończyła 60. rok życia. W dniu 2 września 2013r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o emeryturę. W wyniku rozpoznania powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 14 października 2013r., w której przyznał ubezpieczonej emeryturę poczynając od 1 września 2013r. ,tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Świadczenie przyznane zostało na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a jego wysokość ustalona została w myśl uregulowań zawartych w art.25 ust.1 i 1b oraz art.26 ust.1 powyższej ustawy. Zgodnie z tymi uregulowaniami podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia) oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury (przyznanej od 30 października 2004r.). Tak ustalona podstawa emerytury podzielona przez przewidywane średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia ubezpieczonej na emeryturę dała kwotę emerytury w wysokości 1.790,27 złotych. Wobec ustalenia, że tak ustalona emerytura jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia dotychczas pobieranego przez ubezpieczoną, organ rentowy podjął wypłatę na rzecz ubezpieczonej emerytury przyznanej wcześniejszą decyzją z 15 października 2004r. w aktualnej (na datę decyzji) wysokości wynoszącej 1.900 złotych brutto (wniosek o emeryturę z 2 września 2013r. i decyzja z 14 października 2013r. k.1 i 14-15 akt emerytalnych za wnioskiem z 2 września 2013r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. S. od decyzji z 14 października 2013r. podlegało oddaleniu.

W sprawie niesporne jest, że od 30 października 2004r. ubezpieczona pobierała tzw. wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.). Poza sporem pozostaje również, że w dniu 30 października 2009r. ubezpieczona ukończyła 60. rok życia, a następnie dniu 2 września 2013r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. w oparciu o przepisy regulujące nabywanie prawa do emerytury przez ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948r. Ustalając wysokość emerytury organ rentowy zastosował zasadę przewidzianą w art.26 ust.1 przedmiotowej ustawy ,tj. podstawę emerytury (obliczoną zgodnie z art.25) podzielił przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę przez ubezpieczoną. Podstawę zaś obliczenia emerytury ustalił - w oparciu o regulacje zawarte w art.25 ust.1 i ust.1 b ustawy - jako sumę zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia) i zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszoną o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury. Ustalona w ten sposób wysokość emerytury wyniosła 1.790,27 złotych.

Ubezpieczona zakwestionowała powyższe wyliczenie wskazując, że jest dla niej niekorzystne, a organ rentowy nie poinformował jej wcześniej o możliwości wystąpienia z wnioskiem o przeliczenie emerytury. Poza sporem pozostaje, że emerytura obliczona w zaskarżonej decyzji jest mniej korzystna (niższa) od emerytury dotychczas pobieranej przez ubezpieczoną. Okoliczność ta nie oznacza jednak, że przedmiotowa decyzja jest błędna. Przepis art.25 ust.1b ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych „nakazujący” pomniejszanie podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniej emerytur zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2013r., a to z mocy uregulowania zawartego w art.22 ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r. poz.637), stanowiącego że ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013r. Należy dalej zauważyć, że zgodnie z art.116 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z kolei przepis art.129 ust.1 powyższej ustawy stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Z powyższego wynika, że zasadą jest, iż postępowanie w sprawie świadczenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego a data zgłoszenia wniosku ma takie znaczenie, że świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tego świadczenia, ale nie wcześniej jak od miesiąca, w którym zgłoszono stosowny wniosek. To zaś powoduje, że rozpoznając wniosek o świadczenie organ rentowy stosuje przepisy obowiązujące w dacie zgłoszenia wniosku. W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, że choć ubezpieczona 60. rok życia ukończyła 30 października 2009r., to wobec zgłoszenia wniosku o ustalenie emerytury (w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego) w dniu 2 września 2013r., zastosowanie do jej osoby znajdują przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. (w dacie zgłoszenia wniosku).

Odnosząc się do zarzutów ubezpieczonej pod adresem decyzji o ustaleniu wysokości kapitału początkowego wskazać należy, że ubezpieczona nie wniosła odwołania od decyzji organu rentowego dotyczącej kapitału początkowego niemniej ubocznie wskazać należy, że zarzuty te są nieuzasadnione. Z akt organu rentowego dotyczących ustalenia wysokości kapitału początkowego wynika, że w dniu 9 października 2013r. organ rentowy wydał decyzję o ponownym ustaleniu wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej (decyzja z 9 października 2013r. k.46 akt organu rentowego dotyczących kapitału początkowego). Z załącznika do tej decyzji, zawierającego obliczenie wysokości kapitału początkowego wynika, że organ rentowy wskazał błędne imię adresata ,tj. „C.” zamiast „A.” (załącznik do decyzji z 9 października 2013r. k.47 akt organu rentowego). Jednakże w dniu 23 października 2013r. organ rentowy skierował do ubezpieczonej pismo, w którym wyjaśnił, że błąd ten stanowi omyłkę pisarską i nie wpływa na merytoryczną treść decyzji. W tym samym piśmie organ rentowy wyjaśnił różnicę we wskaźniku podstawy wymiaru składek za 1994r. przyjętym do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego (pismo organu rentowego skierowane do ubezpieczonej z 23 października 2013r. k.49 akt organu rentowego dotyczących kapitału początkowego). Wg załącznika do decyzji z 9 października 2013r. wskaźnik ten wynosi 167,84% (k.48 akt organu rentowego) różniąc się od wskaźnika za ten rok przyjętego w decyzji z 20 lipca 2001r. w wysokości 97,71% (decyzja z 20 lipca 2001r. wraz z załącznikiem k.39-41 w/w akt organu rentowego). Jak wyjaśnił organ rentowy różnica wynika z tego, że w 1994r. ubezpieczona pozostawała w ubezpieczeniu przez część miesięcy tego roku, dlatego do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Wskaźnik ten jest wyższy od poprzednio ustalonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.